

Margit pyysi laittamaan paperille jotakin menneiltä ajoilta Liiton 50-vuotisjuhlien spiikkerille. Lähetin alla olevan tekstin. Margit on toimittanut sen eteenpäin.

Muisteluksia Kansallisesta Eläkeläisliitosta.

Kuulin ensi kerran Kansallisesta Eläkeläisliitosta joskus 70-luvun lopulla, kun paikalliselle kokoomusyhdistykselle tuli Liitosta kirjelmä. Ajatus ei ottanut tuulta. Itse olin nuori eläkevuosiltani kuin myös ikävuosiltani, joten asia jäi siltä kertaa. Kykkäsen Ritva lähetti uudelleen viestiä -83 loppuvuodesta ja sen seurauksena perustettiin Kauhavan Kansalliset Eläkeläiset alkuvuodesta 1984. Perustajajäseniä on vielä kaksi tolpillaan. Vedin yhdistystä toistakymmentä vuotta.

Parin vuoden kuluttua havaitsin olevani piirin hallituksessa ja nuorimpana sihteerin hommat tulivat minun kontolleni. Piirimme oli vasta kolmisen vuotta vanha ja toiminta aivan alkutekijöissään, esim. opintokeskus Kansiota ei oltu hyödynnetty lainkaan. Toiminta sai vähitellen uusia muotoja ja vuosikokouksien yhteydessä järjestettiin aina kevät- tai syysjuhla, joihin osallistui runsaat 200 jäsentä. Kerran kesässä järjestettiin yhteinen matka ja niihin osallistui väkeä yleensä kaksi bussillista. Piirimme oli silloin Liiton ”suurin ja kaunein”, yli 3000 jäsentä. Toimintamme oli lähinnä viihteellistä, silloin ei sekaannuttu edunvalvontaan.

Heti sihteeriyteni alkuvaiheessa erotettiin sihteerin ja rahastonhoitajan tehtävät. Niitä oli siihen saakka hoitanut yksi ja sama henkilö. 90-luvun taitteessa Harjun Pentti luopui puheenjohtajuudesta ja esitti allekirjoittanutta seuraajakseen. En ollut asiasta innostunut, sillä olin vielä alle kuus-kymppinen ja toivoin, että puheenjohtajaksi olisi löytynyt joku ”kunnon eläkeläinen”. Ei löytynyt.

Vaasan läänin Kansallinen Eläkeläispiiri oli luonnollisesti liittynyt jäseneksi Kansalliseen Eläkeläisliittoon, joten jo piirisihteerinä olin osallistunut Liiton toimintaan ja se vain kiihtyi puheenjohtajana. Olin kai 3 kautta liittovaltuuston jäsenenä, mutta muistissani ei ole paljonkaan aikaansaannoksiani. Ehkä sellaiseksi voidaan katsoa Tampereen liittokokouksessa pitämäni tulikivenkatkuinen puheenvuoro, jossa toin esiin piirimme kannan liiton nimenmuutosehdotukseen. Parivaljakko Vuorio/Kinnunen ajoivat kuin käärmettä pyssyyn, että liiton nimestä pitäisi jättää pois sana kansallinen. Piirimme oli sitä mieltä, että kansallinen pitää ehdottomasti säilyttää, jotta ulkopuolisetkin tietävät keitä me olemme, vaikka emme puolueeseen kuulukaan. Vuodatukseni ansiosta – ainakin osittain – kansallinen säilytettiin liittomme nimessä. Eläkeläisestä tuli kyllä seniori. Muutamia vuosikymmeniä sitten Liitolla oli Turun Kaksikerrassa kurssi- ja virkistyskeskus Keikkula, Paasikiviopiston vieressä. Se oli aluksi kohtalaisessa käytössä, mutta vähitellen käyttö tyrehtyi. Yksi syy oli se, että paikka oli ”syrjässä”. Sinne oli joka paikasta pitkä matka. Siellä järjestettiin monenlaisia kursseja, joita oli emännöimässä ja isännöimässä joku vapaaehtoinen. Lahtelaiset olivat innokkaita kuorokurssilaisia ja halusivat minut isännöimään. Erilaiset seminaarit vetivät aluksi, mutta sitten lopahti. Harmi, että Keikkulasta jouduttiin luopumaan, mutta siitä tuli käytön vähyyden vuoksi Liitolle liian raskas riippakivi.

Presidenttiäkin yritettiin leipoa. Liiton silloinen puheenjohtaja ei kuitenkaan menestynyt kisassa, vaikka oli selvästi päätään pidempi muita (yli 180 sm). Hänestä olisi saatu oivallinen johtaja kansallemme.

Alikantesta, Espanjasta tuli eräänä vuonna-, vuotta en tarkalleen muista-, Liitolle kutsu tulla tutustumaan sikäläisiin lomakohteisiin ja lomanviettomahdollisuuksiin. Meitä lähti sinne neljän hengen porukka, joista kaksi oli espanjankielen taitoisia. Kuvasin matkasta videon, joka toivon mukaan on yhä tallessa Liiton arkistossa. Kutsuja ei meitä oikein vakuuttanut, eikä kanssakäymistä tietääkseni jatkunut sen enempää. Kaupungin vaakuna on muistona reissusta.

Antti Uotila
Pohjanmaan piirin kunniapj